

Zamyslenie

Rozprávky

Počínajúc 7. storočím po Kristovi až približne do 12.storočia putovali po Európe a nielen po nej tzv. rapsódi. Títo rapsódi rozprávali rozprávky, ktoré sa potom tradovali ústnou formou až do približne 19.storočia, kedy sa pre uchovanie začali zapisovať rôznymi zberateľmi cítiacimi, že ľudská pamäť výrazne upadá a nastupuje takzvané logické materialistické myslenie, tiež aj zároveň cítiaci, že počínajúc 20.storočím s príchodom moderných médií začne dochádzať k výraznému úpadku a démonizácii rozprávok. To môžeme pozorovať v moderných komerčných "rozprávkach", ktoré už neobsahujú hlboké archetypy a sú výrazne skracované a odstraňované z nich predovšetkým duchovné prvky vid'.napr. Janko a Marienka, Malá morská víla... Takýmito zberateľmi boli v prvom rade bratia Grimmovci u nás napríklad Pavol Dobšinský, Jozef Cíger Hronský. Vráťme sa ale k rapsódom - odkiaľ pochádzali. Boli to skutoční zasvätení, mali svoje zasvätenie z kresťanských viac-menej ezoterných mystérií a chrámov. Počúvanie takýchto rozprávok malo za následok hlboké oživenie v duši a v duchu dotyčného. Tieto obrazy mali obrovský duchovný, morálny a na podvedomí aj silne zasväcovací impulz, ktorý sa mohol potom prenášať na dotyčného a umožňovať jeho vývoj individuality v jeho budúcom bytí. Toto budúce bytie má pre súčasnosť aj najbližšiu budúcnosť ten efekt, že ľudstvu pomôže vďaka ľuďom nesúcim živo vo svojej duši ideí týchto rozprávok opäť sa obracať k niečomu vyššiemu čo je nad človekom a k pochopeniu najvýznamnejšej dejinnej udalosti Mystéria Golgoty. Títo ľudia vďaka obrazom a ideám, ktoré si nesú v duši, budú schopní niesť vlastnú individualitu, ktorá sa

bude prejavovať v originálnej tvorivosti- a tak budú niesť posolstvo k tomu, aby mohlo ľudstvo vyjsť z marazmu konzumu zameraného iba na pohodlie sveta a na schopnosť vystúpiť z egoizmu a nastúpiť sociálnu cestu, ktorá neničí druhých ľudí, zvieratá a prírodu, ale naopak s ňou kooperuje aj ju posilňuje a vychováva k rozkvetu. A tak sa rozprávky, tie ktoré nesú pravdivé a pravé morálne obrazy môžu i dnes stávať prostriedkom prehĺbenia a prebudenia vnútra človeka. Sú duševnou potravou, ktorú potrebuje každé dieťa ale aj dospelý. Táto duševná potreba prichádzajúca z rozprávok je ako esencia, ktorá vyživuje ľudské vnútro a robí ho šťastným, pretože rozvíja jeho vnútorný svet, fantáziu, imaginatívne, inšpiratívne a intuitívne schopnosti upevňujúce kresťanské cnosti, ktoré sú vlastne fyzicky neuchopiteľné ako viera, nádej a láska.

Perla Perpetua Voberová